

[Glistrup]

Hr. Niels Helveg Petersens betragtninger er ikke holdbare.

For det første er situationen den, at når vi taler om parcelhusforholdene, er der ikke tale om, at man, som hr. Niels Helveg Petersen siger, går ind for, hvordan man skal ordne et leje forhold. Her er der tale om, at staten kommer med yderligere kraftige beskætningskrav over for en befolkning, der i forvejen er udsøgt under skatteåget, og det er for at afskaffe arbejdsledighed og valutagæld nødvendigt, at vi sætter skatterne kraftigt ned. Derfor gik ændringsforslaget ud på, at vi i hvert tilfælde skulle begrænse, hvor meget skatterne kunne stige. Når vi derimod taler om retsforholdet mellem ejere og lejere, er situationen den, at det ændringsforslag, som fremskridtspartiet var medforslagsstiller til, gik ud på, at man dog som et trin på vejen for at komme frem mod rimelige forhold, så vi igen kan få noget udlejningsbyggeri her i landet, ville tillade folk – tænke sig! – at de kunne få halvdelen, nemlig 9 pct. i indtægt af deres kapital i forhold til, hvad man får ved den passive og meningsløse anbringelse i statsobligationer, hvor man får 18 pct. som i meget vidt omfang endog er gjort skattefrit. Derfor var ændringsforslaget om, at man skulle have disse 9 pct., et forslag, der ville gavne dansk byggeri og den danske boligsituation, og derfor er det en fuldstændig skæv sammenligning, hr. Niels Helveg Petersen kaster sig ud i.

For det andet er situationen den, at det, vi bare ville sige, var, at lovgivningsmagten ikke skulle være så rigoristisk, at den ligefrem forbød ejere og lejere at aftale en afkastning på op til de 9 pct. I det øjeblik husejeren ikke kan få en afkastning på 9 pct., fordi hans ejendom ligger dårligt geografisk, er i en dårlig vedligeholdelsesstand og i øvrigt indrettet på en måde, så der ikke er nogen, der vil betale for det, vil vi skam ikke hænge noget skatteyderbetalt sikkerhedsnet ud under udlejeren, så måtte han enten nøjes med at tage mindre, end hvad loven ville tillade ham at tage, eller også måtte han lade sin ejendom henstå uudlejet og på den måde komme til at lide et endnu større tab. Det er jo en helt, helt anden betragtning end den, der gør sig gældende inden for parcelhusområdet.

Skal vi opnå en tilfredsstillende boligstandard og tilstrækkeligt billige lejemaal i dette

land, så skal vi frigøre udlejningsbyggeriet for de byrder, som man nu desværre har kørt med i mere end 28 år for meget. Det var hr. Niels Helveg Petersens parti, som i juni måned 1951 måtte tage det afgørende ansvar for, at dansk udlejningsbyggeri afsporede på den måde, som det gjorde, ved at man opretholdt krigstidens og den første efterkrigstids restriktioner ud over 1951. Derfor er det i allerhøjeste grad nu på tide, man ser at blive af med restriktionerne, og da ville disse 9 pct., halvdelen af markedsrenten, være et meget, meget lille tilløb til, at vi i det sociale samfunds velforståede interesse kunne komme over til det. De, der virkelig er i social afhængighed, skal selvfølgelig hjælpes over sociallovgivningen, men ikke over, at vi bliver ved med nu 40 år efter, at vi indførte 1939-restriktionerne, at køre med indskrænkninger i kontraktfriheden og holder folks muligheder for at træffe aftaler nede, for det er ulykkeligt både ud fra sociale og samfundsøkonomiske hensyn. Men når man har så kortsynede betragtningsmåder som dem, der kom til udtryk i hr. Niels Helveg Petersens indlæg, kører vi yderligere dette samfund rabundus og i sænk. Derfor skulle det radikale venstre efterhånden begynde at tænke over, om man ikke kan indse, at man fejlede i juni 1951, og så i hvert tilfælde nu her 28 år efter begynde at føre en fornuftig politik vedrørende udlejningsbyggeri.

Keld Andersen (KF):

Jeg troede egentlig, debatten om ændringsforslagene var afsluttet ved anden behandling, men da hr. Niels Helveg Petersen har stillet mig et spørgsmål, skal jeg, selv om jeg ikke vil bruge lige så mange ord på besvarelsen som den foregående taler, blot tilbagevise det beregningsgrundlag og de tal, som bliver frembragt her af hr. Niels Helveg Petersen. Det er altså ikke baggrunden for det konservative folkepartis stillingtagen.

Hr. Niels Helveg Petersen jonglerer med nogle tal på en fejlagtig måde, og for så vidt angår lovforslag nr. L 142 er brugen af tallene nøjagtig så fejlagtig, som når hr. Niels Helveg Petersen taler om en huslejestigning på ca. 4.000 kr. pr. måned, hvor hr. Niels Helveg Petersen formentlig mener 4.000 kr. pr. år.